

nævne et Par Eksempler. Et Skib, som ligger i Aalborg, har faaet en Fragt fra Kolding til Bornholm. Dette Skib maa altsaa, hvis intet andet sker, sejle fra Aalborg til Kolding for at indtage Lasten til Bornholm. Nu er det saa heldigt for Skibet, at der i Kolding bor en Mand, som bruger en hel Del Cement, og han siger: Jeg trænger egentlig ikke til Cement, og det er en ekstra Rente-Udgift at have for meget liggende, men vil du billigt tage en Last fra Aalborg hertil, saa vær saa god. I dette Tilfælde er det oplagt til Fordel baade for Skipperen og for Købmanden, at der sejles til betydelig nedsat Fragt. Det samme gælder paa mange andre Steder. Lad mig tage et andet Eksempel, et lille Skib, der er hjemmehørende i Korsør. Skipperen vil gerne jævnlig se til sin Hjemstavn, men det er ikke morsomt for ham at sejle hjem med tomt Skib, og nu er det saa heldigt, at der i Korsør bor en Mand, som til Stadighed har Brug for en bestemt Vare, f. Eks. Kalksten, og som gaar ind paa, at Skipperen, saa ofte han kommer hjem, maa tage en Ladning Kalksten med paa Vejen. Selv om Manden ikke i Øjeblikket har Brug for Stenene, er det fordelagtigt for ham, naar han kan faa dem hjem til en billig Fragt. I dette Tilfælde sejles der altsaa billigt til Fordel saavel for Skipperen som for Varens Modtager. Det samme gælder i en uendelig Række af Tilfælde.

Prisen maa bestemmes efter Forholdet mellem Tilbud og Efterspørgsel; det er den eneste rette Vej. Hvis man imidlertid vil ansætte faste Fragter, var det i alt Fald naturligt, at det skete efter Aftale mellem Modtager og Skibets Ejer, eller at der dog skete en sagkyndig Bedømmelse af, hvad der kunde gaa an. Her træffes Afgørelsen imidlertid saa at sige ensidigt af den paa-gældende Forenings Bestyrelse, saaledes at man, naar man f. Eks. skal bedømme, hvilken Fragt en bestemt Vare skal betale, ikke spørger om Forholdet mellem Efterspørgsel og Udbud, men om: Kan Varen taale en høj Fragt, eller kan vi risikere Konkurrence fra Jernbanerne eller Udlandet eller lignende? Jeg behøver ikke at sige dette høje Tings Medlemmer, at de Folk, Talen er om her, disse Bestyrelsesmedlemmer, er ganske ude af Stand til at se til Bunds i, hvilken Konkurrence der bydes Virksomhederne paa de forskellige Pladser. Jeg mener derfor, at man her er kommet ind paa noget helt forkert. Det er ikke min Mening at ville komme dybere ind derpaa. Jeg har blot villet raabe et Varsko til disse for øvrigt prægtige Folk, der sejler med vore

smaa Skibe, og gøre dem opmærksom paa, at jeg tror, de i nogen Grad har misforstaaet Forholdet; og at man bør tage Sagen under fornyet Overvejelse. Hos de danske Købmænd og industridrivende har der steds været en Forkærlighed for danske Skibe, men bliver man stillet overfor dette fra den anden Side, at man alene vil bestemme Betalingsforholdene i en for øvrigt fri Næring, frygter jeg for, at Kærligheden vil kunne slaa om til Animositet.

Der gives efter Lovforslaget Ministeren en vis Beføjelse netop med Hensyn til Sejlskibe, og uden at ville angribe nogen vil jeg henstille til den højtærede Minister at undersøge det her berørte Forhold, hvis der bliver Tale om at give de Smaaskibe, hvorom Talen er, visse Lempelser. Jeg ser saaledes paa Skibsfarten og føler mig overbevist om, at mit Parti ogsaa ser saaledes paa Skibsfarten, at den altid, naar den møder som dygtig Deltager i aaben Konkurrence, fra vor Side vil møde den videst gaaende Sympati og Interesse og vil kunne vente fornøden Støtte.

Mit Parti anser Lovforslagets Bestemmelser for at være en Forbedring af de bestaaende Forhold og er, hvis der ikke under Sagens Behandling fremkommer nye Synspunkter, rede til at medvirke til dets Gennemførelse.

J. A. Hansen (l. Kr.): Jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie. Naar Lovforslaget er paakrævet, er det vist i første Linie, fordi Loven af 14. Maj 1909 ikke indførte Lastelinie-mærket for Skibe i vore hjemlige Farvande, men Tiden og Udviklingen har lært os, at der mangler noget i saa Henseende. Den umiddelbare Anledning til Lovforslagets Fremkomst er det bekendte sørgelige Forlis af Dampskibet „Thor“ i Juni Maaned i Fjor. Det viste sig nødvendigt, at vi faar et forbedret Tilsyn, og at de herhenhørende Regler, altsaa Lastelinie-reglerne, skærpes. Jeg tror, at Lovforslaget i al Almindelighed maa siges at være godt, navnlig er jeg enig i en Del af de Bemærkninger, som kom fra det ærede 6te landstingsvalgte Medlem (Birch) om, at det er en god Foranstaltning at lette Afgifterne en lille Smule eller borttage dem for Sejlskibenes Vedkommende, medens jeg ikke kan erkende, at der i de bestaaende eller foreslaaede Takster ligger noget, der kan virke trykkende for Storskibsfarten. Jeg tror altsaa i al Almindelighed, at Forslaget er godt, og vil anbefale det, og eventuelt vil jeg kunne gaa